

CONTEXT

TOT BOMBARDEJANT TV3 Canvis en la corporació

Relleus a les direccions dels mitjans de comunicació catalans. A alguns els hi tocava, a d'altres no, o no necessàriament. En joc la fina línia ideològica de les diferents programacions. Passa a tots els països, fins i tot als més democràtics, però allí les coses són mes clares. Segons sigui el partit volen una tendència dretana o centrista o d'esqueres. Opcions clares.

A Catalunya no. En teoria aquest és un país dividit pel catalanisme o més recentment per l'independentisme. En conseqüència haurien de lluitar dues forces, indepes i espanyolistes.

Però no, perquè aquí, el món indepe, està dividit, subdividit i esmicolat. Aquí cada partit té al seu voltant desenes de satèl·lits que han de dir la seva, perquè tenen una sensibilitat tan fina que qualsevol cosa els pot fer entrar en crisi i formar un altre grup (que probablement posarà "junts" o "units" en el seu nom). I ja tenim altra vegada el joc dels disbarats.

La corporació, és una de les armes més afilades que té qualsevol estat; la comunicació. I aquí als partits se'ls erica el pèl, l'esquena es corba i la cua s'aixeca. Han d'aconseguir, costi el que costi, que el discurs radiotelevisiu, sigui, exactament el seu discurs. Ni una paraula més ni una de menys. I el problema es va fent difícil perquè entren susceptibilitats, sospites, acusacions, dossiers polsegosos, rabietes personals... que fan més profundes encara les diferències catalanistes.

Si us hi fixeu en cap moment ha sortit la paraula que hauria de ser clau en el periodisme: objectivitat... però clar, aleshores ja estaríem parlant d'un altre país.

